

Hugo Bouter

Jezus in het midden

Zoals wij Hem zien in Johannes 8, 19 en 20,

en in Openbaring 4 en 5

Ik wil graag iets zeggen over de gedachte, de uitdrukking in het Nieuwe Testament: *Jezus in het midden*. Het gaat om enkele plaatsen in het evangelie van Johannes en in het boek Openbaring (Joh. 8:2-12; 19:17-18; 20:19-29; Openb. 4:4; 5:6vv.).

Eerst lezen wij enkele verzen uit Openbaring 5: *'En ik zag in het midden van de troon en van de vier levende wezens en in het midden van de oudsten een Lam staan als geslacht; het had zeven horens en zeven ogen, welke zijn de zeven Geesten van God, uitgezonden over de hele aarde. En het kwam en nam het boek uit de rechterhand van Hem Die op de troon zat. En toen het dat boek had genomen, vielen de vier levende wezens en de vierentwintig oudsten vóór het Lam neer; zij hadden elk een harp en gouden schalen vol reukwerken, welke zijn de gebeden van de heiligen. En zij zingen een nieuw lied en zeggen: U bent waard het boek te nemen en zijn zegels te openen; want U bent geslacht en hebt voor God gekocht met Uw bloed uit elk geslacht en taal en volk en natie, en hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters; en zij zullen over de aarde regeren'* (Openb. 5:6-10). En dan nog een vers uit Openbaring 4: *'(...) en rondom de troon waren vierentwintig tronen, en op de tronen zaten vierentwintig oudsten, bekleed met witte kleren en op hun hoofden gouden kronen'* (Openb. 4:4).

Wij zien de Heer Jezus hier als de verheerlijkte en verhoogde Heer in het midden van de troon en te midden van de vier levende wezens en de vierentwintig oudsten. Die oudsten zijn de vertegenwoordigers van de verheerlijkte gemeente, die straks gezeten zijn op vierentwintig (kleinere) tronen rondom de troon van God. De

oudsten zijn bekleed met witte kleren. Dat is het resultaat van het verlossingswerk van onze Heer: ze zijn gereinigd en geheiligd (vgl. Openb. 19:8). Ze zijn ook gekroond met gouden kronen, dit spreekt van de hemelse heerlijkheid die Christus voor ons heeft verworven.

Dat zal straks in de hemel allemaal worden gezien; en we mogen het nu al zien met het oog van het geloof. En Johannes heeft het gezien toen hij werd opgetrokken in de hemel en daar de troon van God en van het Lam heeft gezien (Openb. 4:1-3); en ook die vierentwintig kleinere tronen rondom de troon van God. En het is wonderlijk dat het Lam ook staat in het midden van deze troon (Openb. 5:6). De Heer Jezus is steeds het middelpunt van al Gods regeringswegen.

Het was ook op aarde al zo dat de Heer in het midden was. We vinden daar enkele voorbeelden van in het Johannes-evangelie. Maar in Johannes 8 zou je kunnen zeggen: hier vinden we Christus te midden van de zondaars, en Hij is daar als het Licht van de wereld te midden van die verloren zondaars. Hij openbaart wat er in het hart leeft van de mens, ook van de vrome mens, namelijk dat hij een zondaar is. In Johannes 8 hebben we de geschiedenis van de overspelige vrouw, die bij de Heer werd gebracht. De Schriftgeleerden en de farizeeën brengen de Heer dan in contrast met Mozes: 'Mozes heeft in de wet geboden zulke vrouwen te stenigen, nu dan, wat zegt U?' En zij plaatsten haar *in het midden* (Joh. 8:4-5).

Maar dan maakt de Heer als het Licht van de wereld de harten openbaar en onthult Hij dat zij allemaal zondaars zijn: 'Wie van u zonder zonde is, laat die het eerst een steen op haar werpen' (vs. 7). Zijn woord heeft een machtige uitwerking, want dan druipen alle oudsten en Schriftgeleerden af. We lezen dit merkwaardige gevolg in vers 9: 'Toen ze dit hoorden, gingen ze weg, één voor één, te beginnen bij de oudsten tot de laatsten toe'. En Hij, dat is de Heer, werd 'alleen gelaten, en de vrouw die in het midden stond'. Dat is wonderlijk. Terwijl er niemand overgebleven was, behalve de Heer en die zondige vrouw, staat er toch: de vrouw die in het midden stond. In deze verzen zie je de Heer in het midden van zondaren.

Maar de Heer bewijst haar genade, en daartoe was Hij ook gekomen. Hij toonde haar Gods genade: 'Ik veroordeel u ook niet'. In de Heer Jezus is de genade en de waarheid van God openbaar geworden. Dat zie je allebei in deze geschiedenis in Johannes 8. Hij openbaart de waarheid van het feit dat ze allemaal zondaars zijn. En het licht van Hem, van de Heer, dat straalt zo helder en duidelijk op al die mensen, dat ze allemaal afdruipten – in het bewustzijn dat zij in Gods licht slechts verwerpelijk zijn. Als het licht van de Heer ons verlicht, als dat op ons afstraalt, dan zien wij wie wij in onszelf zijn.

Johannes 1:17 zegt het zo: 'Want de wet is door Mozes gegeven; de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden'. We zien dat de genade voorop staat, en dat blijkt in deze geschiedenis ook bij deze zondares. De Heer betoonde haar genade. 'Heeft niemand u veroordeeld?' Zij zei: 'Niemand, Heer'. En Jezus zei tot haar: 'Ik veroordeel u ook niet'. Dat is de *genade*. Maar dan volgt er: 'Ga heen, zondig voortaan niet meer'. Dat is de *waarheid*, want de Heer openbaart ook volledig de waarheid van God. Dat doet Hij niet alleen ten opzichte van de Schriftgeleerden en de farizeeën, die speciaal deze vrouw veroordeelden. Maar ook tegenover haarzelf openbaarde Hij de waarheid: 'Ga heen, zondig voortaan niet meer'. Als wij begenadigde zondaars zijn, is er geen excuus om door te gaan met zondigen, om te blijven leven in de zonde. Dat kan niet. Dus als wij mogen weten dat de Heer ons niet veroordeelt en ons genade heeft bewezen op grond van Zijn verzoenend lijden en sterven, dan mogen en moeten wij ook een nieuw leven met Hem beginnen.

De Heer te midden van de zondaars: bij het kruis zien we dat ook op een bijzondere manier. In Johannes 19 wordt de Heer gekruisigd tussen twee misdadigers. Er staat dan: '(...) waar zij Hem kruisigden, en met Hem twee anderen, aan elke kant één, en Jezus in het midden' (vs. 18). Hij hing hier te midden van de zondaars, echter ook om voor zondaars te lijden en te sterven, om de prijs te betalen voor ons allen. En die twee mensen links en rechts van de Heer vertegenwoordigen eigenlijk de héle mensheid. Want er zijn mensen die tot geloof en bekering komen: dat is die éne man die zich ervan bewust werd Wie de Heer was en dat hijzelf een zondaar was en het waard was om de dood te sterven, maar Jezus niet. Hij had geen kwaad gedaan. Maar die andere man die bleef doorgaan met spotten, die geloofde niet. Maar die ene is een beeld van allen die gered worden, allen die begenadigd worden; want hij geloofde in de Heer. 'Denk aan mij', vroeg hij aan de Heer. Als U in Uw koninkrijk zult komen, zie dan in genade op mij neer. De Heer gaf hem, die ene man die dus een beeld is van alle verlost en gezaligden, de heerlijke belofte: Vandaag zult u met Mij in het paradijs zijn.

En na het volbrengen van het werk zien we in het volgende hoofdstuk hoe Christus te midden van de Zijnen verschijnt en hun vrede toeroept (Joh. 20:19). Dit gebeurde op de eerste dag van de week, de opstandingsdag. Terwijl de discipelen bijeen waren en de deuren hadden gesloten uit vrees voor de Joden, kwam Jezus, ging in het midden staan en zei: 'Vrede zij u!' De opgestane Heer bracht de Zijnen die prachtige boodschap van vrede, vrede met God en vrede met elkaar. De discipelen dan verblijdden zich, toen zij de Heer zagen.

Hier is Hij het middelpunt van vreugde voor de Zijnen, zou je kunnen zeggen. Niet meer het middelpunt van de zondaars, maar het middelpunt van Zijn verlost en al

degenen voor wie Hij dit grote werk van de verlossing heeft volbracht. Hij roept allen die Hem kennen en toebehoren, nu toe: Vrede voor u, vrede door het bloed van het kruis. En ook praktische vrede, want de Heer in ons midden wil ons leren en onderwijzen vanuit Zijn Woord. Hij wil ons laten groeien in het geloof, in de kennis van God en de vrede met Hem. En met de vrede van God in onze harten mogen wij onze weg vervolgen (Fil. 4:7). En ook verder in Johannes 20 vind je de Heer als het middelpunt van de Zijnen, wanneer Thomas er ook weer bij is – die eerst die niet in Hem geloofde. Dit is een beeld van de toekomst en van het herstel van het gelovige overblijfsel van Israël. Dan staat de Heer ook weer in het midden met dezelfde woorden: Vrede zij u.

Maar dan Openbaring 5 is Jezus opnieuw in het midden. Maar nu in het midden van de troon, dat is ook iets bijzonders. We zien hier de troon van God in de hemel, die moet zo groot zijn dat er ook plaats is voor het Lam in het midden van de troon. Hier is de levende Heer het Middelpunt van de verheerlijkte gemeente, zou je kunnen zeggen. Want die oudsten, dat zijn de verlostten, die gekroond zijn met heerlijkheid. En Jezus is in het midden van de troon. Ik denk dat dit aangeeft dat Hij het Centrum is van al Gods raadsbesluiten, van Gods wegen, van Zijn regering. Hij staat zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament centraal in Gods gedachten. Het is steeds Jezus in het midden. Te midden van de engelen en van die vier machtige engelenwezens, de levende wezens, en in het midden van de oudsten, zal Hem in volkomenheid de lofzang worden toegebracht.

*'k Heb geloofd in U, Wie de aarde met haar dorens heeft gekroond,
maar Die nu gekroond met eer aan Gods rechterzijde troont.
U, aan Wiens doorboorde voeten eenmaal in het gans heeal
hier beneden en daarboven alle knie zich buigen zal.*

Het Lam staat centraal in al Gods wegen en raadsbesluiten, dat blijkt wel wanneer Hij vanaf Openbaring 5 de boekrol gaat openen. Deze rol spreekt van Gods plannen en gedachten voor de aarde en voor Israël. Christus heeft alles in handen, de Vader heeft Hem alle dingen in de handen gegeven (Joh. 13:3). Hij staat centraal, en wij zullen dat heel letterlijk mogen zien; want als verheerlijkte mensen zullen wij Hem met onze eigen ogen mogen zien in de hemel. En ook al zijn wijzelf dan gekroond met heerlijkheid en van alle dwang ontbonden, zoals wij zingen in een lied, wij zullen niet op die tronen kunnen blijven zitten zodra we het Lam zien met onze eigen ogen. Wij zullen dan voor Hem neervallen en onze kronen aan Zijn voeten

werpen. Wij zullen zeggen: U bent waardig, U alleen! Het gaat om Jezus in het midden, Jezus alleen!

Wat een heerlijke gedachten mogen wij zo vinden in het Woord van God. Op aarde verkeerde Hij in vernedering te midden van de zondaars, en het ultieme bewijs daarvan was het kruis. Jezus te midden van die twee zondaars, de één werd begenadigd, de ander wees de redding af. Maar Jezus is nu te midden van de Zijnen, Zijn verlost, na Zijn opstanding uit de doden. Hoe lieflijk als Jezus de Zijnen kan vinden! Dat geldt nu al en dat mogen we elke zondag ondervinden wat het is om Hem in het midden te hebben. Hij leert ons en Hij onderwijst ons. Hij laat ons delen in Zijn vrede en in Zijn vreugde, en in alle resultaten van Zijn volbrachte werk. Het eindresultaat is: Jezus in het midden, het Lam in het midden van de troon, te midden van de engelen, te midden van de verheerlijkte gemeente.

